

1/1/1911 58

Nauðsyn sannmælis

Einhverntíma vildi svo til, að ég sá ritað um mann, sem ég eftir langa viðkyningu, hikaust taldi vera mesta óhræsið, sem ég hafði fyrirhitt, svo sem væri þetta mannkostamaður og menningarfrömuður. Mér virtist hin mesta nauðsyn á að mótmæla slíkum öfugmælum, og gerði það mjög hógværlega; en ekki fékk ég þau mótmæli prentuð. Nú ætla ég að vona, að betur takist, þegar ég er að reyna til að leiðrétta á hinn veginn. Mig hefir satt að segja furðað á því, að sjá ekki koma fram nein mótmæli þegar því hafði verið haldið fram á prenti, að Jón Eyþórsson veðurfræðingur, væri ekki einungis leiðinlegasti ræðumaður Útvarpsins, heldur jafnvel leiðinlegasti maður á Íslandi. Verð ég að segja, að mér hefir fundizt mjög á hinn veginn, því að Jón Eyþórsson hefir verið í tölu þeirra starfsmanna Útvarpsins, sem ég vildi einna sízt missa af að hlýða á. Kemur þar til mikil þekking hans í náttúrufræði og á landinu, og að því er mér virðist, ótvíræðir hæfileikar til að segja ljóst og skemmtilega frá.

Í eitt skipti er ég hefi á hann hlýtt, varð honum skyssa á eða smekkleysa, sem þó ekki virtist ástæða til að gera mikið veður út af, og ég furðaði mig síður á, vegna þess að Útvarpsráð hafði þá nokkru áður, hafnað erindi

sem ég bauð því. En slíkt er ekki giftusamlegt, og mér er kunnugt um, að ýmsir þeir vinir mínir, sem ég treysti bezt til greindar, líta svo á sem Útvarpinu muni varla hafa betra boðist en einmitt það erindi.

Að endingu skal ég geta þess, að ég hefi þá sérstöku ástæðu til að vilja leggja Jóni Eyþórssyni liðsyrði þegar á hann er ráðizt, að hann hefir unnið að og staðið fyrir verki, sem ég tel mjög mikilsvert að fá framkvæmt. En það er að mæla þær merkilegu og bráðu breytingar, sem nú eru að verða á skriðjöklinum hér á landi.

2. nóv.

Helgi Pjetursson

Ath. Blaðið Visir hefir undanfarið lagt Jón mjög í einelti, og mun ekki hafa viljað birta þessa grein, þó að dr. Helgi skrifi að staðaldri í það blað.